

னும் வந்தானெனத் தன்னெச்சங் கொண்டது. “பசித்தேன் பழஞ் சோறு தாவென்று நின்றா, ணுசப்போ வுலகம் பெறும்.” என்பது சொல்லெச்சம்; இது தாவென்று சொல்லி நின்றானெனச் சொல்லி யென்பதனைக் கொண்டது. அவனோ கொண்டான்; அவனை கொண்டானென்பன பிரிநிலையெச்சம்; இவை ஒரு குழுவிற்குப் பிரிக் கப்பட்டானையே கொண்டன. கொள்ளெனக் கொண்டானென்பது எனவெனெச்சம்; இது கொண்டானென்னும் வினை கொண்டது. கொள்ளென்பது முற்று; அது முற்றேலாமையின், இறுதி என வென்பது முற்றுக்கொண்டது. ஒழியிசையெச்சமாவது, மன்னும் தில்லும் ஒவுமெனுமன்றும்; அவை: பண்டு கூரியதோர் வாண்ம னென்பது இப்போது கோடிற்று, இற்றதென்பவற்றையும், * “வரு கதில் லம்ம” என்பது வந்தால் இன்னதொன்று செய்வென்பதனை யும், கொள்ளோ கொண்டானென்பது கொண்டியப் போயினுனல்ல னென்பதனையும் கொண்டு முடிந்தன. எதிர்மறை யெச்சம் இரண்டு; ஓகார வெதிர்மறை, உம்மையெதிர்மறை யென. யானோகொண்டே னென்பது யான் கொண்டிலனென்பதையும், வரலுமுரியனென்பது வராமையென்பதையும் கொண்டு முடிதலின், எதிர்மறை யெச்சம். ஒல்லென வொலித்ததென்பது ஒல்லென்ற அநுகரண ஓசையே இசைத்ததென்று முடிதலின், இசையெச்சம். விண்ணென விசைத்ததென்பது விண்ணென்றதே விசைத்ததென்று முடிதலிற் குறிப்பெச்சம்; “சலங்கொண்டநோயின் நோவு விண்ணெனத் தெறி த்தல்செய்யும்” என்னுங் குறிப்பினான், விண்ணென்றது குறிப்பெச்ச மாயிற்றென்று இவ்வாறு சொல்லுவர்.

இஃது, ஒல்காப் புலமைத்தோல்காப்பியத்துள் உளங்கூர்கேள்வி 10யினம்பூரணரேனு மேதமின் மாதவ ரோதிய வுரையென்றுணர்க.

(15 - ம்.) 1 சொல்லொழியென்பதும். 2 பெறப்பாடுஞ் சொல்லப் பட்டன. 3 செயாதென்று. 4 இசையாதொருபொருள். 5 இசையாதொரு பொருள். 6 நடுநிலத்திபமுமென்ப. 7 (க) சமண்மையா; (உ) சகண்மையா. 8 பாணியாய்பாய்பரி. 9 பல்லவதரைசர், 10 இளம்பூரண ருரையெனத் தேறிய கவிஞர் கூறுபட வறியின். (க)

(360.) பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை

உந்அ நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு [மொழி-
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்

எ - ன், மேல் தொடர்மொழி யென்றார், அது தொகைநிலைத் தொடரும் தொகைநிலைத் தொடருமென இரண்டாம்; அவற்றுள், தொகைநிலைத் தொடர்மொழியாமாறு உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயருடனே பெயரும் பெயருடனே வினையும் தம் முட் புணருமிடத்து, வேற்றுமை முதலானவற்றின்பொருளிலே அவற்றின் உருபுகளை இடையிடையேயொழித்து, இரண்டுசொல் முதலாகத்தொடர்ந்து ஒருபெயர்ச்சொற்போல்வும் ஒருவினைச்சொற் போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாம். எ - று.

ஒருமொழிபோலாவது பலசொல்லையெனினும் தொடர்ந்து ஒற்றுமைப்பட்டு ஒருபெயராய் எட்டுவேற்றுமைகளையும் வினைகளையும் ஏற்றலும், நிலைமொழிவருமொழிகளாய்ப் புணர்ச்சிவகையேற்றலும், ஒருவினைச்சொல்லையாய்ப் பெயரேற்றல் முதலான வினையிலக்கண மெல்லாமேற்றலுமென மூவகையாகக்கொள்க.

(15 - ம்.) 1 நடப்ப தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல். (க0)

(361.) வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
அன்மொழி யெனவத் தொகையா றுகும்.

எ - ன், தொகைநிலைத்தொடர்மொழியது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைமுதலான இவ்வாறுகூற்றதாம், மேற் சொன்ன தொகைநிலைத் தொடர்மொழியாவது. எ - று. (கக)

(362.) இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

எ - ன், நிறுத்த முறையானே வேற்றுமைத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் னுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐ முதலாகக் கண் ஈறாகநின்ற ஆறுருபும் இடையே தோன்றாதுநிற்பது, வேற்றுமைத்தொகையாவது. எ - று.

வ - று. நிலங்கடந்தான், பொற்குடம், கருப்புவேலி, வரை வீழ்ருவி, சாத்தன்கை, குன்றக்கூகையென இடையே தொக்கவாறு காண்க.

இடையிலே தொகுமென்றதென்னை? கடந்தானிலம், இருந்தான் குன்றத்து, **“தண்வரல் வாடையும் பிரிந்திசினோர்க் கழலே,”*† *“புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்”* என்பன, நிலத்தை, குன்றத்தின்கண், அழலானது, எற்றாக்குதலினாலென்று வேற்றுமையுருபுகள் ஈற்றினும் தொகுமாலோவெனின், அவை ஒருபெயரணியவாய் உருபுமுதலாயின ஏலாமையின், தொகைவிதியாற்றொக்கனவாகா; செய்யுள்விகாரவகையால் தொகுக்கப்பட்டனவென்க.

இனி இவை விரியுமாறு: நிலத்தைக்கடந்தான், பொன்னாயை குடும், கரும்பிற்கு வேலி, வரையின்வீழ்ருவி, சாத்தனதுகை, குன்றத்துக்கட்கூகை யெனவிரியும்.²

(பி - ம்.) 1 முதலாவிடை. 2 *“ஐயுக் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின், மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான.”* என்பது தோல்காப்பியம். இந்தவிதி கொண்டு இறுதி வேற்றுமையுருபு தொகாதென்றிக. (கஉ)

(363) காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

எ - ன், வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) காலங்கள் தோன்றாது தன்னெச்சமான பெயர்கொண்டுநிற்கும்பெயரெச்சம் வினைத்தொகையாம். எ - று.

வ - று. பொருகளிறு, பொருவேல், பொருகளம், பொருபகை, பொருபொழுது, பொருபோரெனவரும்.

இவற்றுள், காலமாவது, முக்காலத்தையும் தோற்றுவிக்கும் இடைநிலைகள்; அவை ஆகுபெயராய்நின்றன. இவை விரிவுழி, பொருதகளிறு, பொராரின்றகளிறு, பொருங்களிறெனவிரியும்; பிறவுமன்ன. (கஊ)

(364.) பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும் ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

எ - ன், பண்புத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளின்கட் கிடந்த குணத்தைக்காட்டுதற்கு ஆண்டு வருமொழி தொக்கனவும், ஒருபொருட்கு உரிய இருபெயர் ஒருங்குவந்தவும் பண்புத்தொகையாம். எ - று.

வருமொழி, ஐகாரமுதலியன.

உசு0 நண்ணால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

வ - று. கருஞ்சாத்தன், தண்ணீர், நறுமலர், தீம்பால், குறுக் கொற்றன்; வட்டக்கல், உள்பொருள், இல்குணம் எ - ம், * “கேழற்பன்றி,” “வேழக்கரும்பு,” அளகைநகர், ஆனித்திங்கள், † “அகரமுதல்,” ‡ “சகரக்கிளவி” எ - ம் வரும். இவை விரிவுழி, கருஞ்சாத்தனென்பது, கரியசாத்தனை இருதிணையெம்பாற்கும் பொதுவாகியபெயரெச்சக்குறிப்பு வாய்பாட்டான் விரியும். இவ்வாறன்றிக் கரியதெனின், அஃறிணையொருமைக்கேயுரிய முற்றுப்த் தொகாசிலையாமென்க. இனி, பண்பாவது, பொருட்குணமாதவின், அப்பொருட்கு உரிமைதோன்றக் கருமையையுடையசாத்தனென்பாருமுளர். அவையும் அறிந்துகொள்க. இனி, ஏனையவற்றை விரிக்குமிடத்து, தண்ணிய நீர், நறியமலர், தீவியபால், குறியகொற்றன்; வட்டமாயகல், உள்ள பொருள், இல்லாக் குணம் எ - ம், கேழலான பன்றி, வேழமான கரும்பு, அளகையானநகர், ஆனியானதிங்கள், அகரமானமுதல், சகரமானகிளவி எ - ம் விரியும். கேழற்பன்றிமுதலானவும் சாதிதொக்கபண்புடைமையின், ஈண்டுவேண்டி னொரென்க. ஒத்த பண்புபற்றி ஒற்றுமைகுறித்துவரும் கைத்தாமரை, கண்டேவல், புருவச்சிலை என்றித்தொடக்கத்தனவும் ஈண்டேகொள்க. பண்புக்குத்தொக்குநின்றது கருமையென்ற ஐகாரம்.

இனி, தோல்காப்பியனார்க்குக் கரியனென்ற அன்னீறு தொக்கு நிற்பதென்றறிக. (கச)

(365.) உவம வுருபில துவமத் தொகையே.

எ - ன், உவமத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பண்பு, பயன், வினை, மெய் என்பனபற்றிவரும் உவமவுருபு தோன்றாதது, உவமத்தொகையாம். எ - று.

வ - று. பான்மொழி, மாரிவண்கை, புலிப்பாய்த்துள், துடியிடை எனவரும்.

இவைவிரிவுழி, பால்போலுமொழி, மாரிபோலும்வண்கை, புலிபோலும்பாய்த்துள், துடிபோலுமிடையெனவிரியும்; இவ்வாறன்றி, பாலிப்போலுமொழி பான்மொழி¹ யெனின், உருபுத்தொகையாகக் கொள்க; அஃதென்னையோவெனின், ஈண்டு உவமையான பாலோடு பொருளான மொழியைப் புணர்த்தலேகருத்தாகவின், பாலிப்போலு

* புறநா. ௧௫௨. † திருக்குறள், க. ‡ தோல். மொழி. உக.

மொழியென்றவழிப் பால் கருமமாக அவ்வுருபிற்குப் போலுமென்பது பயனிலையாக அது மொழியென்னும் பெயர்கொள்ள உவமையோடு பொருட்குப் புணர்ச்சியின்றா மாகவினென்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 என உருபத் தொகையாகக் கொள்ளற்க.

(கரு)

(366.) போலப் புரைய வொப்ப வுறழ்
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன.
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

எ - ன், மேல் உவமவுருபென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொன்னபன்னிரண்டும் இவைபோல்வன பிறவும் உவமவுருபுகளாம். எ - று.

வ - று. * “வேந்தன், மனம்போல வந்த மகன்”, “உயிர் புரையுமுகியோ டெண்ணி”, “என் டொப்பா ரிவ்வுலகி வில்”, † “பகலுரு வுறழ் நிலவுக்கான்று”, “வரைபுகுபுள்ளினமான”, “அவிரறல் கடுக்கு மம்மென் கூந்தல்”, “காரியையுங் காவலன்றன் கை”, “செம்பவழி மேய்ப்பத் திகழ்ந்திலங்கும்”, “பொன்னேர்மேனி”, ‡ “நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்”, § “அரிமா னிடித்தன்ன வஞ்சிகை”, || “இன்னவிறலு முளகொல்” எனவரும்.

பிறவென்றதனால் வேறு வருவனவுங் கொள்க.

(பி - ம்.) 1 இவ்வுலகில்.

(கக)

(367.) எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்டல்
எனுநான் களவையு ளும்மீல தத்தொகை.

எ - ன், உம்மைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்ணியும் எடுத்தும் முகந்தும் நீட்டியும் அளக்கப்படும் நால்வகை அளவையின்கண்ணும் உம்மை தொக்கு நிற்பது, உம்மைத்தொகையாவது. எ - று.

* பு - வெ. கார்பை. இ. † அகநா. கஉஉ. ‡ நாலடி. சினம். ச. கலி. கரு. || புறநா. கக.

உசஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

வ - று. உவாப்பதினான்கு, கபிலபரணர், கல்லாடமாமூலர், பதினொன்று, பதினைந்து, ஆயிரத்தொருநூற்றைம்பத்தொன்று எ - ம், கழஞ்சேகால், கழஞ்சரையேயரைமாவரைக்காணிமுத்திரிகை எ - ம், நாழிபாழாக்கு, கலனேமுக்குறுணி நாளுழியாழாக்கே முச்செவிடு எ - ம், சாணரை எ - ம் வரும். இவை விரியுங்கால் உவாவும் பதினான்கும், கபிலனும் பரணனும், கல்லாடனும் மாமூலனுமென விரியும். பிறவுமன்ன.

உவாவையும் பதினான்கையுமென விரியுமேல் ஆண்டு வேற்றுமைத் தொகையாம் பிறவெனின், ¹வேங்கைமலரென்னும் வேற்றுமைத்தொகை வேங்கையது மலரெனவிரியும்; உம்மை வேறில்லை, உவாவும் பதினான்குமென்புழி உம்மை ஒருதலையாகவே வேண்டலின், சிறப்பினால் உம்மைத்தொகையாகவே படுமென்பது.

(பீ - ம்.) ¹ வேங்கைமலரென்பது வேற்றுமைத்தொகைக்கு வேங்கையது. (கஎ)

(368.) ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகை லன்மொழி.

எ - ன், அன்மொழித்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை முதலான ஐவகையுருபுகளும் தொக்குநின்ற மொழிகளின் மேலே அவற்றின் பொருள்களைத்தழுவின வேற்றுப்பொருள்களும் அவற்றின் சொற்களுந் தொகுவது அன்மொழித்தொகையாவது. எ - று.

வ - று. பூங்குழல், பொற்றொடி, கவியிலக்கணம், பொற்றூலி, கிள்ளிகுடி, கீழ்வயிற்றுக்கழலை எ - ம், தாழ்குழல், கருங்குழல், துடியிடை, தகராடாழல் எ - ம் காண்க. இவை விரிவுழி, பூவையுடைய குழலையுடையாள், பொன்னொயை தொடியினை யுடையாள், கவிக்கு இலக்கணம் சொன்னதால், பொன்னினைய தாலியினை யுடையாள், கிள்ளியது குடிமக்களிருக்குமார், கீழ்வயிற்றின்கண்எழுந்த கழலையைப் போல்வான் எ - ம், தாழ்ந்த குழலினையுடையாள், கரிய குழலினையுடையாள், துடியன்ன இடையினையுடையாள், தகரமும் ஞாழலும் உறுப்பாகவுடைய சாந்து எ - ம் விரியும். ¹

(பீ - ம்.) ¹ ஆதலால் இரண்டுசொற்புணராத ஒருமொழிப்பெயரகிக் கமலம் கரும்பு எனவந்தவை ஆகுபெயரும் முற்றுவமையுமாகுமல்லாத அன்மொழித் தொகையாக வென்றறிக. (கஅ)

(369.) முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

எ - ன், தொகைச்சொற்பொருள் நிற்குமிடம் உணர்த்துதல்
றுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொகைச் சொற்களில் முதலில்நிற்கு மொழியிடத்
துத்தான் பின்மொழிக்கட்தான் அனைத்துமொழிக்கண்ணுந்தான்
அனைத்து மொழிக்கும் புறத்துத்தான் சிறந்துநிற்கும், தொகைச்
சொற்பொருள்கள். எ - று.

ஈண்டு இடம் என்றதனால் காலமுன்கொள்ளாது இடமுன்
கொள்க.

வ - று. கால்வாய், அடைகடலென்பன வாயையுடையகால்,
கடலினது அடையென முன்மொழிப் பொருள்குறித்தன. வேங்
கைப்பூ, கருங்குதிரை என்பன பின்மொழிப்பொருள் கருதின.
இவை ஈரிடத்திற்கும் அவினயத்திற் காட்டினவை. இனி, இளம்
பூரணவாசிரியர் வேங்கைப்பூவென்பதனை முன்னிடத்திற்கும், அடை
கடலென்பதனைப் பின்னிடத்திற்கும் காட்டுவர்; இருவர்மதமுமறி
ந்துகொள்க. இராப்பகல், தாய்தந்தை, அந்தணரசர்வணிகர்வினை
ஞரென்பன, அனைத்துமொழிப்பொருளும் கருதவந்தன. பொற்
றொடி, துடியிடை, தருசரபி, பெய்ம்முகில் என்பன, அவற்றையுட
யாரையும் ஒப்பாரையும் குறித்தமையின், புறமொழிமேல்நின்றன.
பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 அவினயஞர்.

(கக)

(370.) வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

எ - ன், அத்தொகைக்கு 1 ஏற்பதோர் விதியுணர்த்துதல் றுத
லிற்று.

(இ - ள்.) வல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு இடம்
தொக்கதாம்; மெல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு பெயர்
தொக்கதாம். எ - று.

வ - று. வடுகக்கண்ணனென்றால், வடுகநாட்டிற்பிறந்த கண்
ணென்றும், வடுகங்கண்ணனென்றால் வடுகற்குமகனாகிய கண்ண

உச்ச நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

னென்றுமாம். இஃது எழுத்துமுடிபேனும் தொகையதிகாரப்பட்ட
மையான் ஈண்டுவைத்தாரென்க.

(பி - ம்.) 1 ஒப்பதோர்.

(உ௦)

(371.) உயர்திணையும்மைத் தொகைபல ரீறே.

இதுவுமது.

இ - ள். உயர்திணையிடத்துவந்த உம்மைத்தொகை பல்லோ
ரைக்காட்டும் ரகரவொற்றாய் நிற்கும். எ - று.

வ - று. கபிலபரணர்வந்தா¹ரெனவும், சாத்தன் கொற்றன் வந்
தாரெனவும் வரும். இவைவிரியின், கபிலனும் பரணனும் வந்தார்,
சாத்தனும் கொற்றனும் வந்தாரென்று ஆம். என்னை? *“உயர்திணை
மருங்கி னும்மைத் தொகையே, பலர்சொன் னடைத்தென மொழி
மனார் புலவர்” என்றார், தோல்காப்பியனார்.

(பி - ம்.) 1 எனவரும். என்னை, “உயர்திணை.

(உ௧)

(372.) தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலேழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

எ - ன், தொகைச் சொற்பொருள் மயங்குமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

இ - ள். சொற்கள் தொக்குநின்றவிடத்து, மயங்கும்இயல்
பிணையுடைய சொற்கள் (வேற்றுமைமுதலாக அன்மொழியீறாகச்
சொன்ன ஆறுவகைப்பொருட்சொற்களும்), இரண்டுமுதலாக ஏழீ
றாகின்ற¹பொருண்மேல் மயங்குமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று.

‘தொக்குழிமயங்குந’ எனவே தொகாவிடத்து மயங்காவென
வும், ‘மயங்குநமயங்கும்’ எனவே மயங்கும் இயல்பில்லன மயங்கா
வெனவும்கொள்க.

வ - று. தெய்வவணக்கம், தற்சேர்ந்தார் எ - ம், பொற்குடம்,
திரையனார் எ - ம், நாகர் பவி, போர்நேர்ந்தார் எ - ம், வையை
வடக்கு, நோய்நீங்கினான் எ - ம், பாணைக்கடம், கடற்றிரை எ - ம்,
ஊர்ப்புக்கான், ஊர்மனை எ - ம், அலர்முல்லை, தாழ்குழல் எ - ம்,
கோண்டிலாம், முந்நான்கு எ - ம், தளிர்டி, தளவநகை எ - ம்,
பதினைந்து, தகராளுழல் எ - ம் வரும் இவை இரண்டு தொடர்ச்சிப்
பொருள்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, தெய்

வத்தை வணங்கும் வணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம்; தன்னைச் சேர்ந்தார், தன்பாற் சேர்ந்தார் எ-ம், பொன்னாற்செய்தகுடம், பொன்னினியகுடம்; திரையனாற்செய்யப்பட்டவூர், திரையனதூர் எ - ம், நாகர்க்குப்பலி, நாகரதுபலி; போர்க்கு நேர்ந்தார், போரைநேர்ந்தார் எ - ம், வைபையின்வடக்கு, வைபைக்குவடக்கு; நோயினீங்கினான், நோபைநீங்கினான் எ - ம், யானையது கூடம், யானைக்குக்கூடம்; கடலினதுதிரை, கடலின்கட்டிரை எ - ம், ஊரின்கட்புக்கான், ஊரைப்புக்கான்; ஊரின்கண்மனை, ஊரினுடையமனை எ-ம் வேற்றுமையுருபுகள் முறையே மயங்கினவாறு.

இனி அலர்ந்தமுல்லை, அலரையுடைய முல்லை; தாழ்ந்தகுழல், தாழ்ந்தகுழலினையுடையாளென வினையுருபு மயங்கியவாறு.

கோணுகியதுலாம், கோணையுடைய துலாம்; மூன்றுகியநான்கு, மூன்றனாற்பெருக்கப்பட்ட நான்கு எ-ம், தளிர்நன்னாடி, தளிர்நையொக்குமடி; தளவமன்னநகை, 2 தளவத்தை யொக்கு நகை எ - ம், பத்துமைந்தும், பத்தின்மேலைந்து; தகரமுஞாமுழும், தகரமுஞாமுழமுடையசாந்து எ - ம் வரும்.³

நெறிசெய்தான், பொற்றொடி, கடிப்பகை, வரையிழிந்தான், சான்றோரிலக்கணம், ஊர்க்குளம் எ - ம், ஒலிவளை, ஆனேறு, துடியிடை, ஏழேகால் எ - ம் வரும் இவை, மூன்றுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, நெறியைச்செய்தான், நெறியினாற்செய்தான், நெறியினிற் செய்தான்; பொன்னொய்தொடி, பொன்னினியதொடி, பொன்னிற்செய்த தொடியையுடையாள்; கடிக்குப்பகை, கடியினதுபகை, கடியாகியபகை; வரையினிழிந்தான், வரையையிழிந்தான், வரைக்கணிழிந்தான்; சான்றோரிலக்கணம், 4 சான்றோராற் செய்யப்பட்ட இலக்கணம், சான்றோர்க்கிலக்கணம்; ஊரின்கட்டுளம், ஊரினது குளம், ஊர்க்குக்குளம் 5 எ - ம், ஒலிக்கும்வளை, ஒலியையுடையவளை, ஒலிக்கும் வளையையுடையாள்; 6 ஆனுகிய ஏறு, ஆனின்கணேறு, ஆனேறையான்; 7 துடியன்ன இடை, துடியையொக்குமிடை, துடியன்ன இடையினையுடையாள்; 8 ஏழும் காலும், ஏழின்மேற்கால், ஏழேகால் நிலமான ஆர் எ - ம்⁹ வரும்.

சொல்லிலக்கணம், பொன்மணி எனவரும் இவை, நான்குதொடர்ச்சிப்பொருள்மயங்கின ஒரு தொடர்த்தொகைமொழி; இவை, சொற்கிலக்கணம், சொல்லதுஇலக்கணம், சொல்லும் இலக்கணமும்,

உச்சுந் நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

சொல்லிலக்கணஞ்சொன்ன நூல் எ - ம், பொன்னொபைமணி, பொன்னினொபைமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னுமணியும் எ-ம்¹⁰ வரும்.

கருப்புவேலி, இபலிசை எனவரும் இவை, ஐந்துதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கின ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, கரும்பாற் செய்தவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினிற் செய்தவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரும்பின்கண்வேலி எ - ம், இயலையுடையவிசை,¹¹ இபலினிசை, இயற்கணிசை, இயலாகியஇசை, இயலுமிசையும் எ - ம் வரும்.¹²

நூலுரை, உரைவிரி என்னும் இவை, ஆறுதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி. இவை நூலையொக்குமுரை, நூற்குரை,¹³ நூலதுரை, நூற்கணுரை, நூலன்னஉரை, நூலுமுரையும் எ - ம், உரைபைவிரி, உரைக்குவிரி, உரையதுவிரி, உரைக்கண்விரி, உரைக்கும்விரி, உரைவிரியுடையது எ - ம் வரும்.¹⁴

கருத்துப்பொருள், சொற்பொருள் எனவரும் இவை, ஏழுதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, கருத்தையுடையபொருள், கருத்தினாலறியும்பொருள், கருத்திற்குப்பொருள், கருத்தினறியும்பொருள், கருத்தினதுபொருள், கருத்தின்கட்பொருள், கருத்தும்பொருளும் எ - ம், சொல்லான் அறியப்படும் பொருள், சொற்குப்பொருள், சொல்லின் அறியப்படும் பொருள், சொல்லதுபொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லாகியபொருள், சொல்லும் பொருளும் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

* “வானைமீ னுள்ள தலைப்படல்” என்பது, இரண்டுதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது, வானைமீனை உள்ளல் தலைப்படல், வானைமீன் உள்ளலைத் தலைப்படலெனவரும்.

“புலி கொல்யானை” என்பது மூன்று தொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது, புலியைக் கொன்ற யானை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை, புலியினிற் கொல்லப்பட்ட யானை எனவரும்.

“குரங்கெறிவிளங்காய்” என்பது, நான்கு தொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது, குரங்கையெறிந்த விளங்காய், குரங்கால் எறியப்பட்ட விளங்காய், குரங்கிற்கு¹⁵ எறிந்த விளங்காய், குரங்கினெறியப்பட்ட விளங்காயெனவரும். இவ்வாறு பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) 1 பொருளால் மயங்குமென்று. 2 தளவை யெள்ளநகை. 3 அன்மொழித்தொகை வந்தவாறு. இரண்டுபொருண்மயக்கம்முற்றும். 4 சான்றோர்செய்த இலக்கணம். 5 எ - ம் வேற்றுமைத்தொகைவிரிந்தன. 6 எ - ம் வினைத்தொகை விரிந்தன. 7 எ - ம் பண்புத்தொகைவிரிந்தன. 8 எ - ம் உவமத்தொகைவிரிந்தன. 9 உம்மைத்தொகைவிரிந்தன. மூன்று பொருண்முற்றும். 10 விரிந்துவரும். நான்குபொருண்முற்றும். 11 இயலு மிசை. இயலுவதைச்செய்யுமிசை 12 ஐந்தபொருண்முற்றும். 13 தூலி னுரை. 14 ஆறுபொருண்முற்றும். 15 எறியப்பட்டவினங்காய். (௨௨)

(373.) முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள்
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

எ - ன், தொகா நிலைத்தொடர் மொழி இவையென்பது உணர்த் துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினைமுற்று, வினைக்குறிப்பு முற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், எழுவாய்வேற்றுமை, விளிவேற்றுமைகள் தம் பொருளான பெயர்வினைகளோடு புணரும் புணர்ச்சியும், ஆறுருபும், இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் புணரும் புணர்ச்சியும், இரண்டு முதலான அடுக்குமொழிகளும் தொகாநிலைத்தொடர் மொழி களாம். எ - று.

வ - று. உண்டான் சாத்தன், குழையன்கொற்றன், உண்ட சாத்தன், உழுதுவந்தான், சாத்தன் உண்டான், சாத்தாகொள், சாத்தனை, சாத்தனால், சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத் தன் கண், * “அதுகொ ரேழி காம நோயே”, † “நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்”, பாம்புபாம்பு எனமுறையே காண்க.

“காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” என்றமையால், காலந்தோன்றும் பெயரெச்சம் தொகா நிலையாமென்க. (௨௩)

(374.) திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

எ - ன், வழுவிலையும் வழாநிலையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) திணைமுதலான ஏழும் தத்தம் இயல்பன்றி மயங்கி வரின் அவை வழுக்களாம். எ - று.